

Knip of snij (snijden langs een lineaal is nauwkeuriger) het papier rondom het geraamte langs de spandraad uit. Hou ruimte over om een zoompje om de draad te plakken en hou de zoom zo smal mogelijk. Hoe lichter de vlieger, hoe beter hij vliegt.

Het plakwerk moet heel zorgvuldig gebeuren. Je kunt bijvoorbeeld eerst de spandraad insmeren, tegen het papier drukken alvorens het papier om te vouwen.

Daarna smeren we de hoekjes in en vouwen de punten recht naar binnen. De punten worden dus over de bamboe-uiteinden heen geplakt.

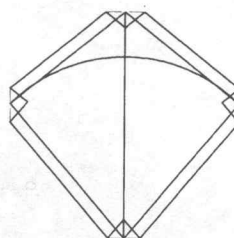
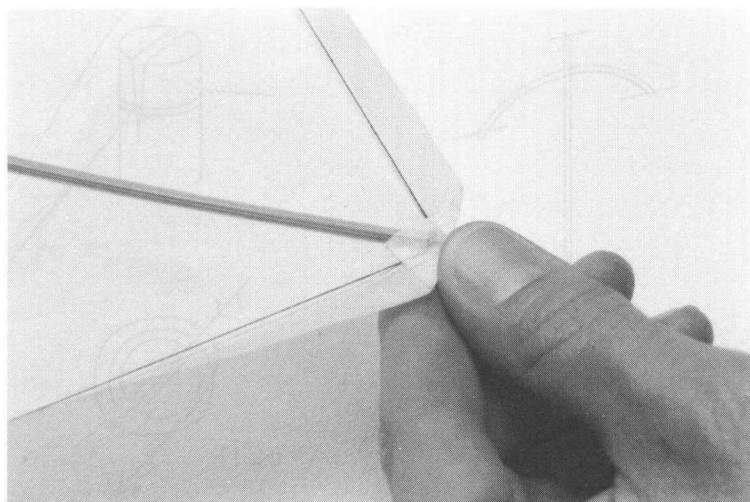
Vervolgens wordt de papierzoom tussen de hoeken ingesmeerd en omgevouwen. Om er zeker van te zijn dat de vouw goed loopt, kun je het papier het best voorvouwen.

Als dit goed gedaan is, dan loopt de vouw van bamboe-uiteinde naar bamboe-uiteinde en bevindt de spandraad zich **niet in** de vouw, maar iets binnenwaards daarvan (tekening 13).

Het resultaat is een vliegertje zonder uitstekende delen of hoekjes. Bij een vliegergevecht kan de draad van een tegenstander nooit per ongeluk aan een uitstekend stokje of stukje papier blijven hangen. Dat kan soms beslissend zijn in een wedstrijd. Het is bovendien aerodynamischer en dus is de vlieger sneller, maar bovendien oogt het fraaiër. De vlieger is daardoor ook bijzonder sterk en zal bij een crash niet gauw breken of scheuren.

Een tekening of strepen op de vlieger zijn niet nodig, maar zorgen er voor dat je je vlieger tussen andere vechtvliegers kunt herkennen, ook op grote afstand. Ze hebben beslist niet de bedoeling, zoals wel eens wordt verkondigd, om te camoufleren wat boven of onder van de vlieger is en zo de richting waarin hij zou gaan voor de tegenstander verdoezelen. Voor de slechtziende vliegeraar is het misschien wel zo gemakkelijk aan een streep of veeg te zien wat boven of onder is, als de vlieger zich op grote afstand bevindt.

Als het goed is, dan is de staander van de vlieger uit zichzelf licht naar achteren gebogen (rugzijde). Zo niet, dan moet dat alsnog gebeuren door met tussenpozen het onderste deel (staartstuk) voorzichtig een stukje naar achteren te buigen. De vlieger krijgt zo als het ware een beetje holle rug en zal nooit als een vlakke plaat naar beneden scheren, maar dwarrelen. Hierdoor zijn altijd stuurcorrecties aan te brengen.



tek. 13

